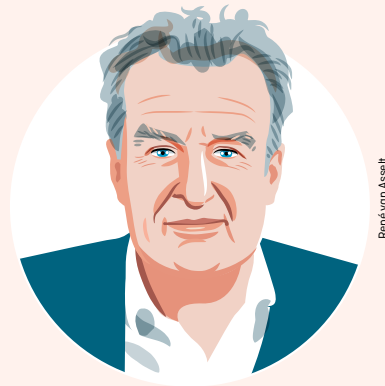

Laat duizenden bloemen bloeien en jawel, ook onkruid

René van Asselt

Het is heerlijk buiten. Niet alleen omdat het niet meer regent, halleluja, maar ook vanwege de kleurenpracht. Het lijkt alsof alles in bloei staat. Zo wemelt het van de klaprozen in de berm. Ik heb er nog nooit zo veel gezien. En die unieke kleur, geen idee hoe je die zou moeten noemen. Scharlakenrood, karmozijn?

Er stond een aardig stukje in *de Volkskrant* over de invloed van al dat geplens op de natuur. Al was het uiteraard wat aan de zure kant – als je bij die krant niet zuur genoeg schrijft, krijg je geen dertiende maand, hoorde ik uit betrouwbare bron. De ooevaarskuikens zitten te kleumen op het nest en gaan dood. De steen- en kerkuilen komen niet aan muizen want er staat allemaal water in de muizengangen. De kool- en pimpelmezen verpieteren doordat er niet genoeg insecten zijn.

Maar er was ook goed nieuws. De zaden van de klaproos behouden tientallen jaren hun kiemkracht en als het dan eens een paar maanden heeft geregend, knallen ze uit de bodem.

Overal groeit en bloeit het. Bij steeds meer huizen in de stad zijn tegels uit de straat gelicht en ook daar tiert het welig. Ik zag in de buurt onlangs allerlei oranje bloemen, richtte daar Obsidentify op (smartphones hebben vooral nadelen, niemand kijkt meer om zich heen, maar ook voordelen, en dit is er een van), en het bleek de donzige klaproos, met honderd procent zekerheid aldus de app. Jawel, familie van. Wat een hartverwarmend plantje, ook wel Marokkaanse papaver genoemd. Hij schijnt onze steden te veroveren.

Terug naar de berm. Het is ongelooflijk hoe fraai die is geworden door het nieuwe maaibeleid. Zelfs in de middenberm van de snelweg staat wat vroeger 'onkruid' werd genoemd – bizarre benaming – nu manshoog en trekken er bij het rijden prachtige boeketten aan je voorbij.

Soms slaan onze natuurbeheerders een beetje door. Zo heb ik eens bij het Quackjeswater op Voorne-Putten een boom gezien met een verklarend bord van Natuurmonumenten: dit is een boom. Maar het huidige 'ecologisch maaibeleid' (zo schijnt het te heten) verdient niets dan lof. Alles fleurt op. Zelfs een druk verkeersknooppunt als het Prins Clausplein bij Den Haag. Daar heb je een soort talud. Een deel ervan is kortgemaaid, maar hele stukken worden niet gemaaid – althans, nog niet. Die afwisseling is prachtig! Ik merk het ook bij mij op de golfbaan. Daar passen ze dit maaibeleid ook toe en het wemelt op

die ruige plekjes van de insecten, muizen en soms zelfs hazen.

Al dit onkruid heeft een moraal. Een paar jaar geleden waren er allemaal verontrustende berichten over de afname van de biodiversiteit (op land dan, in de natte gebieden gaat het goed met de natuur). Iedereen – zelfs mensen die niet zoveel met de natuur hebben – schrok zich een hoedje dat de nijvere bij dreigde te bezwijken.

In reactie daarop is sinds 2021 overal in Nederland het maaibeleid aangepast. Alle argumenten waarom we toch echt moesten maaien – meer hooikoorts vanwege de pollen van dat bloeiende onkruid, in dat hoge gras zitten teken en daarvan kun je de ziekte van Lyme krijgen! – zijn opeens verdampt.

Of neem dijken. Die zijn zo heilig in Nederland dat we er een speciale autoriteit voor hebben: de dijkgraaf. Met dijken mocht je in Nederland nooit rare fratsen uithalen, want dan kwam de waterwolf!

Maar onlangs bracht het *NOS Journaal* als nieuws dat we in dit lage land bij de zee, doorsneden door al die traag stromende rivieren, de natuur gewoon zijn gang laten gaan op de dijk. Er loopt een proefproject bij de Radboud Universiteit om in de buurt van Nijmegen dijken helemaal niet meer te maaien. Hans de Kroon, hoogleraar Plantecologie aan die universiteit, droomt van 17.000 kilometer (ja, zo veel dijken hebben we) met bloeiend knoopkruid, groot streepzaad, walstro, duizendblad en beemdkruid. Zelfs de knautiabij – die op de Rode Lijst van Bijen staat en dus heel erg bedreigd is – zou kunnen terugkeren.

Weet u nog, de behoeftepiramide van Maslow? Als de basisbehoeften vervuld zijn, komen de hogere, meer luxe behoeften aan bod. Wel, het ecologisch maaibeleid is de top van de piramide van Maslow. Als je genoeg brood op de plank hebt, vaardig je een Flora- en Faunawet uit en stel je speciale groenambtenaren aan bij het rijk, de provincie en de gemeenten om toezicht te houden op het maaibeleid van onderaannemers.

Ecologisch maaibeleid is de top van de piramide van Maslow